

Desa'da Direnen İşçi Kazandı

Desa işçileri ve Emine Arslan bu mücadele ile emekçiler ve Türkiye gündemine sendika ve hak mücadelesi kavramlarını tüm pozitif anlamları ile bir kez daha sokmayı başardılar, Deri İş sendikası da bu mücadelesi ile gerçek bir "sendika" olmanın hem yerel hem uluslararası düzeyde önemli bir örneğini verdi

28 Nisan 2008 de Düzce fabrikasında çalışan işçilerin Deri İş sendikasına üye olmaları sebebiyle işten atılmaları ile başlayan Desa direnişi 1 yılı aştı. Direniş bugün hem yerel hem uluslararası alanlarda verilen bir mücadelenin sonunda zaferle sonuçlandı.

İşçiler aralıksız 36 saati bulan fazla mesailer, düşük ücretler ve iş güvencesinin olmayışı gibi problemlerini çözmek için kendi örgütlü güçleri ve anayasal hakları olan sendikal örgütlenme haklarını kullanmayı tercih etmişlerdi. Düzce fabrikasına işten atılmaların başlamasının hemen ardından Deri İş sendikası ve sendikaya üye oldukları için işveren tarafından kapı önüne konulan işçiler burada işlerine sendikal olarak geri dönebilmek için direniş başlattılar

Başka alanlarda yanyana görülmesi imkan dahilinde olmayan pek çok siyasi parti, kuruluş ve grup Emine Arslan ve Desa işçilerinin mücadelesinin ortak bir paydasında buluştu ve bu direnişe destek oldu.

Desa fabrikasının Prada, Louis Vuitton, Aspinal of London, El Corte Ingles, M&S büyük uluslararası markalara üretim yapan bir fabrika olması ve Desa'nın bu markaların uluslararası alanda imzalamış oldukları anlaşmalara uygun şekilde üretim yapmaya zorunlu olması konunun kısa zamanda uluslararası kamuoyuna taşınmasına sebep oldu. İşçilere örgütlenme özgürlüğü tanıyan bu anlaşmalardan doğan hakların Deri İş sendikasının üye olduğu ITGLWF (Uluslararası tekstil hazır giyim deri

işçileri federasyonu) ve ETUF-TGL (Avrupa sendika federasyonu- tekstil hazır giyim deri) uluslararası kamuoyunda takipçisi olurken, Clean Clothes Campaign (Temiz Giysi Kampanyası) da özellikle markaların kendi ülkelerinde tüketici ve kamuoyunu yaşanan sorun hakkında bilgilendirerek ve imza kampanyaları düzenleyerek Desa ve Desa'nın uluslararası müşterileri üzerinde çözüm konusunda baskı yaratmayı başardı. Uluslararası düzlemde yürütülen kampanyanın etkisi ile görüşme masasına oturma-ya razı olan Desa işvereni Melih Celet masadan çözümsüzlükle kalkmayı

seçti. 2009 Mart ayı ve Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri çerçevesinde Emine Arslan CCC nin davetlisi ve "İşçi Konuşmacı turu" nun tek konuşmacısı olarak davet edildi ve Avrupa'nın 15 kentinde Prada mağazalarının önünde düzenlenen eylemlere Paris'ten katıldı.

Yerel hukuk mücadelesinde de iş mahkemeleri Desa işçilerinin sendikal nedenle işten atıldıklarını hükme bağladılar. Bu kararı temyize götürülen işveren Yargıtayın da iş mahkemesinin kararını onamasıyla bir kez daha hüsrana uğradı. Bu kez deri İş sendikası ve desa işvereni masadan bir protokol imzalamayı başarak kalktılar. 24 Ağustos 2009 da imzalanan bu protokole göre; *Desa işvereni sendika karşıtı tutumundan vazgeçecek ve tüm işçilere sendika haklarının güvence altına alındığına dair yazılı bir belge dağıtacak, Görüşmeler devam ederken 6 sendika üyesine tekrar işbaşı yaptırarak Desa işvereni, bu protokolle 6 üyeyi daha işbaşı yaptıracak, diğer işten çıkartılan işçilerde, kesilen siparişlerinin geri dönmeye başlaması ile birlikte tekrar işe alacak, Deri İş ve uluslararası sendika temsilcileri ve Desa işverenin katılacağı, Desa'nın Sefaköy ve Düzce fabrikalarında çalışan işçilerle birlikte ortak toplantı düzenlenecek.*

Sendikamız varılan bu anlaşma gereği, Desa karşıtı sürdürülen uluslararası kampanyayı sonlandıracak.

Şimdi uluslararası kampanya durmuş ve Desa işvereni söz verdiği şekilde işçileri geri almaya başlamıştır. Ancak sendika temsil yetkisini alana dek sürecin takipçisi olmak bu mücadeleye bu güne dek katkı vermek kadar önemlidir.

